

Pataki István

Ellengett

*Fehérlett a fagyal gyöngye,
csordult a köd, az ősz könnye,
folydogált a szomor tájon,
gyér gyékényen, sáson, nádon.*

*Csipkebokron kúszott a fény,
lábam alatt sercent a dér,
mint mikor a nyájam előtt
kerülgettem a hegygyepűt.*

*A kelő nap nézett pislán,
átkacsintott a hegy vállán,
tekintete felszikrázott
kökénybokron, kecskerágón,*

*mint gyakran a szeme fénye
belső tájam szép lényének,
akihez én titkon jártam
fellobbanva, zúzmarásan.*

*Mentem hozzá tavasszal is,
szemfényében megtisztulni,
s ha az égen hét nap tűzött,
a szomszág hozzá űzött.*

*Eltűnt a fény, mire ősz lett,
már csupán a fagyal fénylett,
s nyirkos avar, csupasz ágak,
nem vitt hozzá már a lábam.*

*Én, az örök egetnéző,
mindenfelé fényt kereső,
ki beérte egy nyalábbal,
megtorpanva tisztán láttam:*

tövisek közt osont a fény,
vágyszam titkon, bevérzett még,
s hajladozó komor bokron
ellengett egy ökörnnyálon.

lebegj még

gyermekláncfű. kutyatej. katáng.
rádől a napra a láthatár
toronyban ásító harangnyelvek
csámborult bárányok bégetnek

már az ég is felkavart tócsa
tépett libahad úsztatója
kiúsznak belőle mint a vizet
árnyékomra is gúnár sziszeg

bennem ménesek dübörögnek
ó mintha közted és köztem
ordas farkákat tipornak
pusztuljon a nyivák tivornya

apró nyomodban serkenjen fű
hozzám ördögszekér gördül
száraz mederben puli csahol
tereli vágyam lehetnél akol

egymáshoz kúsznak a fellegek
húzódj te is bennebb közelebb

lebegj lebegj még lebegtess
kell ez a lebegés
közel a veremhez

nem szemed gyúl
könnyed ég
hogyha fénye megsegít
átlenghetek
könnyedén

mintha több ezer éve

*mintha több ezer éve ismernélek
mintha több ezer éve vétkeznék érted*

*ázsiai pusztán vágattam
metsző szélben
te a folyónál
napszentületkor
lovat itattál
vizet hoztál
mint lovam sörénye
hajad lobogott
sátra majd befed
ha feljön a hold*

*a fagyban
a vadat otthagytam
már nem űztem
hívott szemed pásztortüze
fordult vágтам
jurtád előtt lovam kapált
száraz gallyból tüzet raktál
forrott a víz
mint a vérem
a pusztai messzeségben
akkor ottan
elkövettem
magam gyötrő
én nagy vétkem
táltos lovon
sámán dobom
hiába szólt
hiába szólt
sámánságom szertefoszlott*

*elraboltak megszöktettek
gyáva voltam
nem küzdöttem
most konokul büntetsz érte
most vívom meg ezer évem
fényel fényért*

*küzdök érted
most harcolok –
ez a vétkem
büntetsz érte
büntetsz érte*

Életvize életfája